

Ústavný súd Slovenskej republiky v Košiciach v senáte zloženom z predsedu JUDr. Tibora Šafárika a sudcov JUDr. Ľubomíra Dobríka a JUDr. Jána Klučku vo veci podnetu [REDAKOVANÉ] bytom [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátom JUDr. Jozefom Pirkovským, Prešov, Hlavná 19, pre porušenie základného práva na prerokovanie svojej veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom rektora Univerzity Konštantína Filozofa v Nitre v konaní o vymenovanie za profesora na svojom neverejnom zasadnutí 14. decembra 1999 takto

r o z h o d o l :

Základné právo [REDAKOVANÉ] podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom rektora Univerzity Konštantína Filozofa v Nitre v konaní o vymenovanie za profesora p o r u š e n é n e b o l o .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „Ústavný súd SR“) bolo 28. apríla 1999 doručené podanie [REDAKOVANÉ] (ďalej len „navrhovateľ“), bytom [REDAKOVANÉ], označené ako: „Podnet na porušenie práv“ s prílohami. Vzhľadom na to, že podanie v predloženej podobe nespĺňalo zákonom predpísané náležitosti podnetu fyzickej osoby na začatie konania pred Ústavným súdom SR podľa § 20 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o konaní pred Ústavným súdom SR“), navrhovateľ bol 19. mája 1999 vyzvaný, aby ho podľa požiadaviek Ústavného súdu SR doplnil a spresnil. Doplnenie a spresnenie podania bolo Ústavnému súdu SR doručené 31. mája 1999. Navrhovateľ vo svojom podaní o. i. uviedol, že namieta porušenie svojich práv „v súvislosti s inauguráciou na profesora pred Vedeckou radou Univerzity Konštantína Filozofa v Nitre“, a to jej konaním a rozhodnutím, ako aj konaním a rozhodnutím rektora Univerzity Konštantína Filozofa v Nitre (ďalej len „UKF Nitra“) v konaní o svojom vymenovaní za profesora. Postupom oboch spomenutých orgánov - akademického orgánu (t. j. vedeckej rady vysokej školy) a jej rektora (ako predstaviteľa vysokej školy) - došlo v menovacom konaní za profesora podľa jeho názoru k porušeniu práva na „včasné a objektívne posúdenie mojich záležitostí“, nakoľko: „Podľa Ústavy SR každý má právo, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prietáhov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť k všetkým vykonávaným dôkazom“.

Na základe argumentov uvedených v podnete, ako aj v jeho prílohách navrhovateľ požiadal, aby Ústavný súd SR vyniesol nález, v súlade s ktorým: „som konaním orgánov UKF poškodený vo svojich právach a mám právo na patričné hmotné a morálne odškodnenie“, resp. aj na „opätovné konanie VR UKF, ktorým by poškodenie mojich práv bolo napravené“.

Ústavný súd SR doplnený podnet navrhovateľa 14. júla 1999 predbežne prerokoval a rozhodol o jeho prijatí na konanie v časti namietajúcej porušenie základného práva navrhovateľa na prerokovanie svojej veci bez zbytočných prietáhov

podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom rektora UKF v Nitre a o jeho odmietnutí v časti namietajúcej porušenie práv navrhovateľa nesprávnym rozhodnutím Vedeckej rady UKF v Nitre v konaní o jeho vymenovaní za profesora. V súlade s § 29 ods. 5 zákona o konaní pred Ústavným súdom SR sa Ústavný súd SR 23. augusta 1999 obrátil na rektora UKF v Nitre so žiadosťou o písomné vyjadrenie sa k prijatému podnetu.

Vo svojom písomnom vyjadrení z 13. septembra 1999 (event. č. 386/99-Cheb) rektor UKF v Nitre uviedol: „Vymenúvacie konanie [REDAKOVANÉ] za profesora bolo na našej univerzite časovo ohraničené 2. májom 1995 až 16. júnom 1998.

V uvedenom časovom rozpätí bola aj obnova konania v súlade s § 62 zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní.

Predmetné vymenúvacie konanie sa uskutočnilo podľa vyhl. č. 448/1990 Zb. o habilitácii docentov a vymenúvaní profesorov, hoci v termíne skončenia vymenúvacieho konania bola už účinná vyhl. č. 330/1997 Z. z. o habilitácii docentov a o vymenúvaní profesorov.

Naša UKF nemala záujem na časových pried'ahoch. Citovaná právna úprava, ktorou sa riadil celý proces vymenúvacieho konania, na rozdiel od novej právnej úpravy nezakotvuje lehoty na výkon jednotlivých čiastkových postupov v procese vymenúvania, hoci povinnosť VR VŠ konať v zákonnej lehote nie je zakotvená ani v tejto právnej norme.

Domnienku zbytočných pried'ahov zo strany našej univerzity v prerokúvaní predmetnej veci je možné vyvrátiť tvrdením, že inaugurant neprijal skutočnosť neschválenia návrhu na vymenovanie jeho osoby za profesora Vedeckou radou Univerzity Konštantína Filozofa, čoho dôsledkom bola mnohopočetnosť korešpondencie aj zo strany navrhovateľa. Potvrdený fakt, že osobný kontakt

s vtedajším rektorom našej univerzity trval, nenasvedčuje záujmu nečinnosti alebo zbytočným priet'ahom.

Dôvody, prečo návrh na vymenovanie za profesora po schválení vo Vedeckej rade Fakulty humanitných vied našej VŠ bol zaradený na schvaľovanie vo Vedeckej rade univerzity s časovým odstupom 17 mesiacov, majú výlučne objektívny charakter (neschopnosť VR uznášať sa, kreovanie novej Vedeckej rady univerzity a jej následné schvaľovanie v Akademickom senáte VŠ, slávnostné zasadnutie VR UKF z príležitosti premenovania VŠPg na Univerzitu Konštantína Filozofa).

Ctený ústavný súd, dovoľujem si vysloviť súhlas s upustením od ústneho pojednávania v predmetnej veci.“

Nakoľko obaja účastníci konania o podnete súhlasili s upustením od ústneho pojednávania podľa § 31 ods. 2 zákona o konaní pred Ústavným súdom SR, sa konanie o ňom uskutočnilo bez ich prítomnosti.

II.

Ústavný súd SR prijal 14. júla 1999 na konanie podnet navrhovateľa v časti namietajúcej porušenie jeho základného práva na prerokovanie svojej veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR postupom rektora UKF v Nitre v konaní na jeho vymenovanie za profesora pred Vedeckou radou UKF v Nitre. Berúc do úvahy právnu úpravu týkajúcu sa vysokých škôl (zákon č. 172/1990 Zb. o vysokých školách v znení neskorších predpisov) a s osobitným zreteľom na zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 324/1996 Z. z., ktorým sa (s účinnosťou od 20. novembra 1996) zákon o vysokých školách mení a dopĺňa, Ústavný súd SR zistil, že na rozhodovanie vo veciach habilitačného konania a konania na vymenovanie za profesora (§ 27 ods. 3 a 4 zákona o vysokých školách) sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní, ak tento zákon neustanovuje inak (§ 34 ods. 2 zákona). V súlade s ustanovením § 34 ods. 3 citovaného zákona proti rozhodnutiu podľa odseku 2

(rozhodnutiu vo veciach habilitačného konania a konania na vymenovanie profesorov) možno podať odvolanie na orgán, ktorý ho vydal. O odvolaní proti rozhodnutiu vedeckej rady fakulty rozhoduje vedecká rada vysokej školy a o odvolaní proti rozhodnutiu vedeckej rady vysokej školy rozhoduje ministerstvo školstva. Ústavný súd SR vo svojom rozhodnutí z 13. júla 1999 o prijatí podnetu navrhovateľa v dôsledku toho skonštatoval, že mu prináležia aj základné práva späté s konaním a rozhodovaním príslušných akademických orgánov fakúlt a vysokých škôl, ako aj ich ďalších predstaviteľov v habilitačných konaniach a v konaniach na vymenovanie za profesorov podľa zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (vrátane tých z nich, ktoré predstavujú zákonnú transformáciu základného práva na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a práva na prerokovanie svojej veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR).

K porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky preto môže dôjsť v dôsledku takých porušení zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní zo strany príslušných akademických a iných orgánov vysokých škôl, v dôsledku ktorých vznikajú zbytočné prieťahy v konaní buď prvostupňového, alebo odvolacieho orgánu. Medzi takéto porušenia zákona č. 71/1967 Zb. je možné zaradiť aj také, v dôsledku ktorých sa účastníkovi konania znemožňuje iniciovanie odvolacieho konania proti rozhodnutiu prvostupňového orgánu. Nemožnosť uskutočniť odvolacie konanie proti rozhodnutiu prvostupňového orgánu vo veci samej spôsobuje zbytočné prieťahy pri jej prerokovávaní a má za následok porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR.

Uvedené konštatovanie sa v plnom rozsahu vzťahuje aj na rozhodovanie vo veciach habilitačného konania a v konaniach na vymenovanie za profesora, pričom (a s účinnosťou od 20. novembra 1996) toto konštatovanie platí aj na odvolacie konanie voči rozhodnutiu vedeckej rady fakulty (v prípade habilitačného konania za docenta), resp. voči rozhodnutiu vedeckej rady univerzity (v prípade menovacieho konania na profesora).

Vo veci navrhovateľa rozhodla Vedecká rada UKF v Nitre 16. júna 1998 tak, že neschválila návrh Vedeckej rady Fakulty humanitných vied UKF na jeho vymenovanie za profesora v odbore teória a dejiny ukrajinskej literatúry, pričom v zmysle odvolania bol navrhovateľ súčasne poučený: „Proti rozhodnutiu je možné odvolať sa (podať rozklad), a to v zákonnej lehote - 15 dní na Ministerstvo školstva SR cestou rektora Univerzity Konštantína Filozofa v Nitre (Tr. A. Hlinku 1, 949 74 Nitra)“.

Nakoľko na rozhodovanie vo veciach konania na vymenovanie za profesora sa podľa § 34 ods. 2 zákona o vysokých školách v znení neskorších predpisov vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní, toto rozhodnutie Vedeckej rady UKF v Nitre malo byť v súlade s § 24 ods. 1 zákona o správnom konaní doručené navrhovateľovi do vlastných rúk.

Vychádzajúc z uvedeného Ústavný súd SR zisťoval, akým spôsobom rektor UKF v Nitre (ako ten jej predstaviteľ, ktorý podľa § 6 ods. 2 vyhlášky Ministerstva školstva, mládeže a športu SR č. 448/1990 Zb. o habilitácii docentov a vymenúvaní profesorov oznamuje uchádzačovi rozhodnutie vedeckej rady univerzity o neschválení návrhu vedeckej rady fakulty na jeho vymenovanie za profesora) zabezpečil navrhovateľovi doručenie tohto rozhodnutia, a zistil, že rozhodnutie Vedeckej rady UKF o neschválení návrhu Vedeckej rady Fakulty humanitných vied na jeho vymenovanie za profesora v odbore teória dejín ukrajinskej literatúry zo 16. júna 1998 bolo navrhovateľovi zaslané doporučenou poštou 22. júna 1998. Túto skutočnosť mal Ústavný súd SR za preukázanú prostredníctvom vyžiadaného potvrdenia o zaslaní doporučenej pošty „odpovedi pánu [REDAKOVANÉ] ohľadom zamietnutia jeho žiadosti o inauguračné pokračovanie“, ktoré Ústavnému súdu SR doručil Útvar pre vedu a výskum UKF v Nitre (č. 157/99) 4. júna 1999 (poradové číslo 8 poštového dodacieho hárku doporučenej pošty UKF z 22. júna 1998).

Hoci citované rozhodnutie Vedeckej rady UKF v Nitre nebolo navrhovateľovi doručené zákonom predpísaným spôsobom, podľa právneho názoru Ústavného súdu

SR táto skutočnosť nemala za dôsledok priet'ahy v ďalšom konaní o ňom (a teda porušenie základného práva navrhovateľa podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR) a navrhovateľ na takto doručené rozhodnutie vedeckej rady reagoval listom Ministerstvu školstva SR z 11. júla 1998 (sťažnosť na rozhodnutie Vedeckej rady UKF v Nitre z 11. júna t. r. vo veci mojej inaugurácie na profesora), ako aj vo svojej ďalšej korešpondencii s ministrom školstva SR (z 25. 11. 1998, 22. 1. 1999). Ústavný súd SR v tejto súvislosti zohľadnil aj ustanovenie § 19 ods. 2 zákona o správnom konaní, podľa ktorého sa každé podanie posudzuje podľa jeho obsahu, čím sa zaručuje, aby žiaden účastník konania neutrpel ujmu len v dôsledku nesprávneho označenia svojho podania.

Vychádzajúc z uvedeného Ústavný súd SR uzavrel, že označený spôsob doručenia rozhodnutia Vedeckej rady UKF v Nitre zo 16. júna 1998 nemal za dôsledok zbytočné priet'ahy v ďalšom konaní o ňom, a preto rozhodol, že takýmto postupom rektora UKF v Nitre základné právo navrhovateľa podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR porušené nebolo.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. decembra 1999

JUDr. Tibor Š a f á r i k
predseda senátu